

[Ove Hansen.]

opgaver, som i den kommende tid skal løses i hovedstadsområdet, forbliver uløste.

At komme i en sådan situation kan mit parti naturligvis ikke tage ansvaret for, og derfor kan jeg på mit partis vegne tilsige fortsat velvillig forhandling i folketingsudvalget, desuagtet at storamtsløsningen er opgivet indtil videre.

Poul Schlüter: Jeg vil gerne straks sige, at det konservative folkeparti kan medvirke til gennemførelsen af disse to lovforslag. Vi mener, det er rigtigt, at kommunalreformkommissionen straks tager fat på det saglige stykke arbejde, som ligger tilbage. På Danmarkskortet over primærkommuneinddelingen klarede man i sin tid det øvrige land. Nu må det være rigtigt, at man ordner de grænseproblemer, som kan foreligge i Københavns amtsrådsreds. Vi mener, det må være muligt at afslutte dette stykke arbejde i kommunalreformkommissionen, uden at det på forhånd er lagt ganske fast, hvilken form for en hovedstadsordning vi senere vælger.

Også forslaget om at forlænge de eksisterende udligningsordninger med ét år kan vi give vor tilslutning. Selvfølgelig er det utilfredsstillende, at vi igen forlænger udligningsordningerne, ud fra det synspunkt, at de ikke er perfekte eller ideelle; men da vi er i den situation, at vi må konstatere, at linjerne for en samlet hovedstadsordning endnu ikke kan tegnes, må det i alt fald være rigtigere at forlænge udligningsordningerne, fremfor at de automatisk løber ud, og derfor kan vi støtte, at vi i folkettinget gør, hvad vi kan for at fastholde den udligning, som kommunerne i området allerede kender.

Bag ved de to forslag, vi i dag har til anden behandling, står jo det store spørgsmål: storamtet. Det er den egentlige baggrund. Da ministeren fremsatte lovforslaget om storamtet, gav han udtryk for, at der næppe var tid til i denne folketingssamling at afslutte arbejdet, og det kunne han have ret i. I dag kan vi konstatere, at vi i alle tilfælde ikke får storamtet i dette folketingsår, og jeg kunne godt have lyst at føje til, at det er vel egentlig ikke så meget, fordi der ikke er tid, det er altså snarest, fordi der ikke er lyst i folkettinget. Man kan nok ikke sige, at formelt danner debatten i dag afslutningen

på den epoke, hvor storamtet var en mulighed, men reelt må jeg bedømme det således, at debatten i dag betyder, at nu sættes ideen om storamtet på arkiv.

Nu skal vi arbejde videre i folketingsudvalget, og det skal vi altså også i sommermånederne, hvad jeg da glæder mig til, men jeg tror nok, det vil være gavnligt, hvis vi arbejder videre ud fra den forudsætning, at vi nu skal se at finde en anden og mere praktisk, mere jordbunden løsning end den, regeringen var gået ind for for et par måneder siden. Vi skal have løst hovedstadens samarbejdsproblemer, men vi må kunne gøre det uden at få opbygget hele det gevaldige foretagende, som storamtet var et udtryk for.

Vi glæder os til et fortsat udvalgsarbejde, som vi tror og håber bliver sagligt, og jeg tror, det er klogt, om regeringen nu klart erkender, at den løsning, vi skal samles om, helst skal være en løsning, som kan få bred og almindelig tilslutning her i salen, og det vil såmænd nok også sige en løsning, der vil blive mødt med glæde hos de mange hundrede kommunalfolk i området, som er berørt af dette spørgsmål.

Enggaard: Ved behandlingen af disse to lovforslag må vi konstatere, at det endnu ikke er kommet til nogen egentlig løsning af hovedstadsområdets problemer. Det forslag, indenrigsministeren i foråret lagde frem om et storamt, er vel reelt taget af dagsordenen, jeg måtte opfatte socialdemokratiets ordfører hr. Ove Hansens tale på den måde, om end ordene vel knap var formuleret så koncist, som man af hensyn til det videre arbejde kunne have ønsket sig det.

Jeg ville finde det rigtigt, om også indenrigsministeren f. eks. ved en lejlighed som i dag klart ville give til kende, at man erkender den situation, at der ikke i folkettinget er noget flertal for at gennemføre forslaget om et storamt, og at der derfor må findes løsninger baseret på andre tanker end denne. Fra venstres side bekræfter vi herved, at tanken om et hovedstadsråd, sådan som det er foreslået af hovedstadsreformudvalget i dets betænkning fra i fjor, efter vor mening er det, der kommer nærmest det rigtige.

Jeg vil også advare imod de tanker, der fra forskellig side føres frem om, at man kunne tænke sig nu på dette forliste grund-